

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Jeg vil gerne sige, at når det har været så længe med den endelige opgørelse for jernbanestrækningen nede ved fugleflugtslinjen, er det ikke, som det ærede medlem fru Gerda Møller antog, fordi vi har for meget arbejdskraft — det er vel en almindelig antagelse, at der er for meget arbejdskraft; vi, der går til daglig og ser, hvad der bliver bestilt i ministerierne, har ikke samme opfattelse. I det foreliggende tilfælde er der ikke tale om embedsmænd i ministeriet; der er tale om mangel på landinspektører, og det er årsagen til, at det har været længere, end det burde i dette tilfælde.

Jeg vil gerne oplyse, at efter den nye lov om fremgangsmåden ved ekspropriation har vi fundet, at de gældende regler var uheldige, og derfor vil vi i fremtiden gå frem på den måde, at der ved det foreløbige regnskabsmøde vil blive udbetalt fuld erstatning for ulempeforanstaltninger og fuld erstatning for det areal, som man foreløbig er kommet til. Derefter vil man, når den endelige opgørelse kan finde sted, hvis der er tale om et større areal end det, man har kunnet skønne ved den foreløbige opgørelse, udbetale restbeløbet. Hvis der er tale om, at man har brugt et mindre areal end det, der fremgår af det foreløbige regnskab, vil man ikke kræve pengene tilbage. Jeg tror, det er en tilfredsstillende løsning, som i fremtiden ikke vil give anledning til den ulempe, som jeg erkender det er at folk skal gå og vente for længe på den sidste fjerdedel af erstatningen for arealet.

Gerda Møller: Jeg takker den højtærede minister for besvarelsen og også for beklagelsen af den lange tid, det har taget for de pågældende lodsejere. Det er nu engang vanskeligt at forstå for den almindelige borger, der må afstå sin ejendom i statens interesse, at det altid går vældig hurtigt, når det gælder om at beslaglægge hans ejendom, men at der næsten altid er meget store administrative vanskeligheder og forsinkelser, når det gælder om, at borgerne skal have udbetalt det erstatningsbeløb, som de har et berettiget krav på.

Selv om den højtærede minister kan henviser til, at der i det foreliggende tilfælde ikke er gået ekstraordinær lang tid, er jeg glad for, at ministeren gav mig det svar,

som han gjorde. Jeg mener også, det må være den højtærede minister særlig magtpåliggende, at de lodsejere, hvis erstatning skal afgøres efter den gamle lov, ikke behandles efter de normalt noget langsommelige ekspropriationsmetoder, men at de bliver stillet lige med de lodsejere, der må afstå jord efter den nye lov, så jeg håber, at den højtærede minister vil tage initiativ til, at der kommer gang i sagerne nede ved fugleflugtslinjen.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Ja, der er vældig gang i fugleflugtslinjen, den er der ikke noget i vejen med.

Jeg har undersøgt det spørgsmål, om vi kunne anvende den fremgangsmåde over for de lodsejere, der er tale om her, at vi kunne behandle dem efter de nye regler, idet jeg gerne havde set dette. Det viser sig desværre, at det vil give anledning til forøget arbejde, idet man to gange vil komme ud for besværligheder.

Jeg skal bestræbe mig på at få afsluttet sagen dernede så hurtigt som muligt, men som sagt: det har først og fremmest været mangel på landinspektører, der er årsag til, at det har trukket så længe ud. I fremtiden vil problemet altså ikke kunne opstå.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder.

Valgt blev: *Carl Nielsen, Aage Hauskov, Horn, Egon Jensen, Herløv Larsen, Helge Nielsen, Axel Ivan Pedersen, Chr. Rasmussen, Thisted Knudsen, A. Chr. Andersen, Holmberg, Conrad Kofoed, Thestrup, Langkilde, Gerda Møller, Svend Haugegaard og Arne Larsen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om forlængelse af statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.